Suomi 75 vuotta

Itsenäisyysjuhla
Luther-opistolla 4.12.1992

Ohjelma

Tervetulotoivotus, alkusanat

Lippulaulu (Lippu saapuu saliin)

Rukous Isänmaan puolesta

Lapinäidin kehtolaulu

Runo

Veteraanin puheenvuoro

Akselin ja Elinan häävalssi

Runokavalkadi menneiltä vuosilta

Sininen ja valkoinen

Juhlapuhe

Virsi 579

Päätössanat

Maamme

Lippu poistuu salista

LIPPULAULU

Siniristilippumme,
sulle käsin vannomme, sydämin:
Sinun puolestas elää ja kuolla
on halumme korkehin.
Kuin taivas ja hanki Suomen
on värisi puhtahat.
Sinä hulmullas mielemme nostat
ja kotimme korotat.

SININEN JA VALKOINEN

Kotimaa kun taakse jäi, mietin hiljaa mielessäi
Mitä siitä kertoisin, kysyjille vastaisin?
Kertoisinko köyhyyden, laudat eessä ovien,
vai sen kaiken rikkauden?
Kunnes tiesin vastauksen:
Sininen on taivas, siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki, valkoiset on yöt kesien.
Valkoiset on pilvet, lampaat nuo taivaan sinise

Juuret kasvoi maahan sen, kylmän sekä routaisen
Lämmön tunsin kuitenkin lujuudessa graniitin.
Hiljaa kuusten kuiske soi, terveisensä tuuli to
Sininen ja valkoinen
värit ovat vapauden.
Sininen on taivas, siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet, sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki, valkoiset on yöt kesien.
Valkoiset on pilvet, lampaat nuo taivaan sinise

VIRSI 579

Oi Herra, korkein valtiaamme,
kansaamme kaitse, armahda.
Hengelläs siunaa päämies maamme
ja esivaltaa johdata.
Suo vallankäyttöön viisautta
ja vastuunmieltä, rakkautta.

Oi Herra, siunaa Suomen kansa,
tee siitä palvelijasi,
se että täällä toimissansa
Sinua aina kuulisi.
Suo mieli uskollinen meille,
varjelus Suomen kansan teille.

Oi Herra, siunaa synnyinmaamme
runsailla taivaan lahjoilla,
niin että ahkeroiden saamme
rakentaa maata rauhassa.
Myös lapsenlapset saavat kiittää,
kun halki aikain armo riittää.

MAAMME

Oi maamme, Suomi, synnyinmaa!
Soi sana kultainen!
Ei laaksoa, ei kukkulaa,
ei vettä, rantaa, rakkaampaa
kuin kotimaa tää pohjoinen,
maa kallis isien!

Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa;
viel lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran laulus, synnyinmaa
korkeimman kaiun saa!